

[Inger Stilling Pedersen]

Kristeligt folkeparti vil gerne starte med at sige forsvarsministeren tak for indlægget. Vi synes, det var et godt og præcist svar.

Jeg har en bemærkning til de, jeg ved ikke, om man kan kalde dem synlige, måske fungerende forsvarsministre, hr. Thoft og hr. Albrechtsen, som ikke forsømmer nogen lejlighed til at informere os om, hvordan vi burde ordne dette. Det kunne være meget morsomt, men jeg ønsker, at det aldrig vil ske, at én af dem skulle blive forsvarsminister. Så kunne det godt være, at man kom i den situation, hvor man også måtte sige, at der var ting, man ikke kunne sige heroppefra.

Jeg synes, det er dejligt, at vi uanset skiftende regeringer, også socialdemokratiske regeringer, har haft et bredt flertal i folkettinget om vores forsvar. Vi kan sagtens stå her og sige, at nu skal folkettinget bestemme, og hr. Thoft siger, at der ikke er flertal for det. Jeg håber da ikke, at der bliver krig sådan lige med det samme, men man ved jo aldrig, hvordan folketingsflertallet ser ud om fem eller ti år eller længere ude i fremtiden.

Jeg er helt enig med den radikale ordfører i, at det, der er væsentligt for os, er at arbejde på, at der aldrig nogen sinde opstår en situation, hvor der bliver brug for dette, altså at Danmark og den danske regering til stighed arbejder internationalt for afspænding, at man lægger stort pres på, hvor man overhovedet kan komme til det, for at vi kan få ikke mindst atomvåbnene helt væk. Det lyder besnærende, når vi i Danmark taler om, hvor meget vi vil gøre. Selvfølgelig skal vi gøre vort til, hvor vi kan, at presse på, men vi er kun en lille bitte del, bare ca. 5 millioner, af den store verden, så vi må endelig ikke tro, at vi kan klare det hele selv. Men vi har altså nogle muligheder for at være med i noget samarbejde.

Kristeligt folkeparti lægger meget stor vægt på vores NATO-samarbejde, og det tror og ved jeg at også en meget stor del af den danske befolkning gør. Jeg tror ikke, vi har nogen som helst chance for at klare os uden for NATO. Det betyder ikke, at vi til enhver tid bare skal sige ja til alt, hvad der sker. Jeg tror, at dygtige forhandlere, til tider dygtige forsvarsministre, enten de er socialdemokratiske, eller de tilhører den nuværende regering, vil gøre deres til, at Danmarks synspunkter vinder frem. Det synes jeg vi har

haft god lejlighed til at konstatere, i hvert fald i den tid, hvor jeg selv har været med i folkettinget. Derfor mener kristeligt folkeparti, at debatten i dag slet ikke behøvede at finde sted. Vi mener, at vi har gode muligheder, og at vi udnytter dem, så godt vi kan i øjeblikket.

Jeg skal ikke blande mig i atomdebatten – den kommer jo senere på måneden – hvordan man skulle reagere på det, men jeg vil i hvert fald på kristeligt folkepartis vegne slå fast, at atomvåben er så frygtelige, at alle kræfter bør sættes ind på, at de overhovedet ikke finder anvendelse, og her må vi internationalt gøre en stor indsats.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Det er en kort bemærkning til fru Inger Stilling Pedersen, som, tror jeg, ikke helt har forstået det, der var min pointe i første runde.

Når jeg lagde så stor vægt på, at der ikke er et flertal i det danske folketing, som vil tilkalde styrker medbringende atomvåben, så hænger det sammen med, at når vi har vedtaget den dagsorden, som efter alt at dømme bliver vedtaget i dag, så må den militære planlægning ændres. Den militære planlægning har altid forudsat, at det danske folketing siger ja, eller at det efterfølgende bliver indkaldt og efterfølgende godkender tingene. Det, der sker med vedtagelsen af dagsordenen i dag, er altså, at man bliver nødt til at ændre den militære planlægning, der hidtil har været gældende. Det synes jeg er væsentligt.

Når fru Inger Stilling Pedersen siger, det er vigtigt, at vi gør alt, hvad vi kan, for at forhindre atomkrig, og det er vi jo ikke uenige om, så vil jeg spørge fru Inger Stilling Pedersen, hvorledes kristeligt folkeparti stiller sig til sådan noget som stop for prøvesprængninger, til sådan noget som nej til førstegangsbrug. Når vi har diskuteret disse ting i folketingssalen, har kristeligt folkeparti aldrig været med, men altid hængt så meget sammen med regeringen og NATO, at det har været svært at se, om der overhovedet har været forskel på kristeligt folkeparti og de mest højreorienterede høje her i folkettinget.